

ARONAS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 107
DECEMBRIS
2021

PAGASTA VĒSTIS

Mīlie, pagasta iedzīvotāji!

Uz brīdi aizmirsīsim ikdienas rūpes un ļausimies noticēt Ziemassvētku brīnumam! Lai Ziemassvētku miers un satiecība ienāk katrā mājā un ielīkmo jūsu sirdis! Ziemassvētku laiks ir ticības, cerības un mīlestības laiks. Brīdis, kad pēc visgarākās un tumšākās nakts sākas ceļš uz gaismas pusi. Pateiksimies ikvienam, kurš mūs ir atbalstījis un palīdzējis grūtos brīžos vai iedrošinājis lieliem darbiem, nācis talkā ar padomiem vai vienkārši bijis blakus, kad tas tik ļoti bija vajadzīgs. Tieksimies pretī labajam, un vairosim to, jo tikai tā pasaule var kļūt vēl labāka.

Novēlu Jauno gadu sagaidīt ar prieku sirdī, tiekties pretī saviem sapņiem un mērķiem. Lai Jaunajā gadā piepildās viss iecerētais un pietiek spēka neapstāties pie paveiktā! Pricīgus Ziemassvētkus un Laimīgu Jauno gadu!

Reinis Silups,
Aronas pārvaldes vadītājs

Nu pasapņosim mazliet, labi?

Piparkūkas jau izceptas, eglīte izrotāta, kaut kur smaržo kanēlis, visi uz mirkli piestājuši straujajā skrējienā un, raugoties sveču liesmiņās, var kā senos laikos (kad vēl nebija TV vai katram savs "gadžets") parunāties, atcerēties citus Ziemassvētkus, pastāstīt bērniem stāstu par Jēzus bērniņa dzimšanu, par eņģeļiem un ziemas sniegos dzimušiem zaķēniem. Vai tiešām mēs esam tik steidzīgi? Kādreiz jāatrod laiks arī pasakām... Un kāda ir Jūsu Ziemassvētku pasaka?

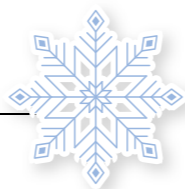
Ziemassvētki nāk ar savām krāsām, smaržām, garšām, gaismām un dziesmām. Te smaržo eglīte, piparkūkas un pīrādziņi, te sirdi silda sveču liesmas, mīļas dāvaniņas un labi vārdi... Lai katrā ģimenē sirdsmīļi Ziemassvētki!

Nekad gan laikam tik bieži neieskatāties pulkstenī, kā īsi pirms divpadsmitiem Vecgada vakarā, jo negribas nokavēt brīdi, kad atnāk Jaunais gads. Kad divpadsmitos pulksteņa rādītāji sāks skaitīt laiku Jaunajā gadā, vēlieties, lai katra nodzīvotā minūte ir interesanta, veiksmīga, veselīga un laimīga!

Tiekamies 2022.gadā!

MC "1.stāvs"

„Zaļajā režīmā”... „Zaļajā režīmā”?

Cik labi, ka daba mūs šobrīd lutina ar savu baltumu, tīrumu, sniega mirzumu un bagātību!

„Zaļajā režīmā” – cik bieži šis vārdu salikums skan mūsu ikdienā, gan skatoties TV, gan klausoties radio, gan lūkojoties interneta dzīlēs.

Skatoties no krāsu nozīmes – **zaļā krāsa** ir otra populārākā krāsa cilvēku starpā, jo ir visizplatītākā redzes lokā. Zaļā ir dabas pasaules krāsa. Dabīgi zaļais ir no meža nokrāsām līdz laima spilgtajam, tiek uztverts kā nomierinošs un atsvaidzinošs. Zaļo uztver kā miera simbolu. Zaļā krāsa pazemina asinsspiedienu un nomierina nervu sistēmu, nomierina un stimulē prātu, veicina radošumu un nomāc apetīti. Tā arī ļauj acīm vieglāk uztvert priekšmetus, uzlabo redzi. Attēli uz zaļa fona rada attālinātības iespaidu.

Zaļās krāsas simboli – Zemes māte, dziedināšana, pārpilnība, auglība, koks un augs, maģija, augšana, ēdiens, cerība, personīgie mērķi, atdzimšana, atjaunošanās, jaunatne, stabilitāte, izturība, svaigums, daba, vide, rāms, atsvaidzinošs, kluss, cerība, nemirstība, veselība, veiksmē, greizsirdība, pieredzes

trūkums, zāliens, vitalitāte, izaugsme, harmonija, atsaucība, dāsnums, drošība, skaudība, nelaime, klusums, līdzjutība, atjaunošana, moderācija, kopšana, diplomātija, prieks, mīlestība, pārpilnība, līdzsvars, paškontrolē, cerība, labas un nomierinošas domas, dalīšanās, apmaiņa, uzticamība, draudzīgums (avots: <http://devini.com/krasu-nozime-simboli/2>).

Lasot šo aprakstu, gandrīz katram apgalvojumam vai simbolam var pretī likt savas sajūtas un emocijas, kas saistītas nu jau ar gandrīz 2 gadu ilgu laika periodu, kopš dzīvojam Covid-19 ēnā ar visu no tā izrietošo...nedomāju, ka šis jēdziens tika izmantots balstoties uz zaļās krāsas nozīmi, bet varbūt mums katram un ikvienam ir jāpalūkojas uz šo tieši pēc šādas nostājas – tajā visā jāmēģina atrast savs dzīves gājums, kas mums vairs nekad nebūs tāds, kāds ir bijis, kamēr nebijām to iepazīši. Viens nu ir skaidrs, ka latvietim daba vienmēr ir bijusi tuva, ne velti veselību varam smelties, piespiežoties pie priekšdes, spēku varam atgūt pie ozola, mīlestību varam saņemt cerīgu pirtīnā un tā mēs varam atrast ko noderīgu sentēvu

atstātajā mantojumā.

Kāpēc es par šo visu iesāku runāt? Šobrīd MC „1. stāvs” drikst strādāt „zaļajā režīmā”, proti, apmeklētājiem ir jābūt sadarbspējīgiem. Var notikt projektu nodarbības, var notikt amatierkolektīvu mēģinājumi, ja vien viss notiek pēc noteikumiem...šajā visā ir tik daudz pretrunu, piemēram, jauniešiem var sniegt nepieciešamo atbalstu arī tikai „zaļajā režīmā”, taču, piemēram, vienkārši atnākt ar draugiem uz MC „1. stāvs” paspēlēt kādu spēli vai paklausīties mūziku diemžēl isti nevar, tāpat kā nevar isti apmeklēt Rotaļu istabu. Noslēdzoties 2021. gadam, tiek meklēti risinājumi un idejas, kā šo visu varētu atrisināt, lai MC „1. stāvs” būtu atkal pieejams kā brīvā laika pavadīšanas vieta bez lieliem ierobežojumiem. Šobrīd iespēja apmeklēt MC „1. stāvs” ir piesakoties pie manis pa tālr. 26423751. Cerams, ka jaunais gads ienesīs pozitīvas pārmaiņas, lai kopīgi varētu darboties un realizēt jaunas idejas.

Cerot uz klātienes tikšanos
Jaunajā gadā, **Iveta**

Ideja laba, bet pagaidām nepiepildīta...

Pavasārī biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” iesniedza Madonas novada pašvaldības NVO projektu konkursā pieņemumu „Mājstāstu ekspedīcija Aronā”. Tā rezultātā bija mērķis sagatavot maketu grāmatai, kurā būtu informācija par mūsu pagasta īpašām mājām, cilvēkiem, dažādiem notikumiem un vēl, un vēl... Pēdējo 2 gadu dzīves ritms neapšaubāmi ir atstājis pēdas mūsu ikdienā, iespējā brīvi satikties un pulcēties. Paldies, visiem, kuri ie-

saistījās stāstu meklēšanā, visiem, kuri domās šo novērtēja kā labu ideju, bet varbūt nokautrējās un neatklāja savas dzimtas mājstāstu. Paldies Stalīdzēnu māju saimniekiem par ekspedīciju savās mājās! Īpašs paldies Ivetai Bērziņai un Lilitai Ābolai par interesantajiem mājstāstiem! Lai MIERIŅU un SLOKU mājstāsti Jūs iedvesmo vēlreiz padomāt par to, kāds ir Jūsu māju stāsts un varbūt Jūs varētu šo stāstu uzticēt mums, lai mums būtu vairāk šādu

mājstāstu, tad arī idejai būs iespējams piepildīties. Joprojām gaidīsim Jūsu mājstāstus! Anketa (par ko mēs vēlētos uzzināt) atrodama „Aronas pagasta Vēstis” jūnija numura Nr.105, 2021, varat rakstīt brīvā formā, ietverot atbildes uz jautājumiem, atsūtiet tos uz e-pastu aronaspiladzis2013@inbox.lv

Biedrības „ARONAS PĪLĀDZIS”
projektu vadītāja **Iveta Kaparkalēja**

MIERIŅI

Aronas pagasta Kusā

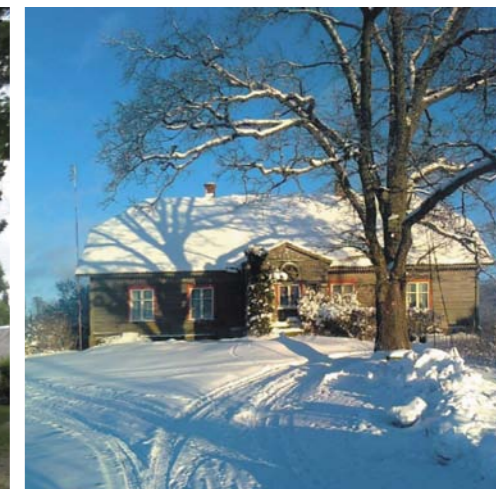
1882. gadā ar Cesvaines evaņģēliski luteriskās baznīcas svētību tikuši uzbūvēti trīsklasīga Kusas skoliņa. Skolā bijusi viena mācību telpa. Strādājuši divi skolotāji – Siliņš un Šņuka. Pirmais stipri mīlējis uzturēties krogū, tāpēc ticis atstādināts no amata. Skolēni dzīvojuši uz vietas, mājās bijušas

divas maizes krāsnis, kurās cepta maize. Skolā mācījušies apkārtējo māju bērni, arī no blakus esošajām „Āru” mājām. Šo māju saimniece atcerējusies, kā mazā māsa aiz durvīm klausījies, kas notiek klasē. Skolotājs vēris durvis un māsa – augšpēdus. Arī brāļi Zuikas – mācītājs Kārlis, kordirģents Roberts, kaimiņiene no „Poķu” mājām Ksenija Barlotti guvuši zināšanu pamatus Kusas skoliņā.

1934. gadā Mēdzūlas puses pui-

sis Pēteris Bērziņš nopirka Kusas skoliņas mājas, tās pārdēvējot par MIERIŅIEM.

Mājai ir izdevies saglabāt tās senatnīgo auru. No ārpuses celtne nav mainījies, iekšpusē uzmūrētas dažas krāsnis, bet kopumā māja saglabājusies gandrīz tāda pati, kāda bija 1882. gadā, kad tika uzcelta. Acīmredzot tā ir būvēta no pareizajiem kokiem pareizajā laikā, un tā ir apliecinājums tam, ka materiāliem, ko iz-

manto mājas celtniecībā, ir izšķiroša nozīme.

MIERIŅIEM ir mājas grāmata, kurā minēti mājas pamatiedzīvotāji. Pētera dēlu Jāni var uzskatīt par Aronas pagasta aborigēnu, jo MIERIŅOS dzimis, uzaudzis, dzīvojis un aizgājis pa varavīksnes tiltu.

Lielos vējos māja elpo un šķiet, ka tā ir dzīva, jo, kā jau kārtīgai lauku saimniecei, darba netrūkst un arī

gadi dara savu – krakšķi, brakšķi ir neatņemama sastāvdaļa. Turklāt jā-rūpējas par patvērumu MIERIŅU ļaudīm, astainajiem, spārnotajiem iemītniekiem. Vienīgais sabiedrotais ir vecais ozols, kurš reizēm aiztur vēja brāzmas, sniega vērpētes un lietus lāses.

Par MIERIŅIEM runā latviešu tautasdziesma – „Liela māja kalniņā, liega upe lejiņā!” Joles upe ar savu

rāmo tecējumu dod veldzi katram viesim, ciemiņam, lieliski sadzīvojojot ar darbīgo Bebra kungu un viņa komandu.

MIERIŅU mājām pāri gājuši karu un pārmaiņu vēji, tomēr savā nesatricināmajā mierā tā ik rītu un vakaru gaida savus mīļos.

MIERIŅU pamatiedzīvotāja
Iveta Bērziņa
2021. gads

SLOKAS

Jūsu mājas celšanas gads (ja nav zināms precīzi, tad aptuveni), zināmie fakti par celtniecību, meistariem, mājas cēlāja (satmnieka) vārds, uzvārds, celtniecības materiāls utt.

1925. – 1930. g. Māju cēla Kārlis un Jānis Āboli (nākuši no Drustiēm, Cēsu novads). Kārlis Ābols bija mežsargs Kusas apgabalā, precējies ar Alvīnu Sloku (no Vējavas). Mājas celšanai tika ierādīts ar bērziņiem noaudzis uzkalniņš, kur Alvīne gājusi un ar cirvi iztīrījusi vietu mājas un kūts būvei.

Māja ir guļbūve, apšūta ar baltiem ķieģeļiem, divstāvu. Mājas nosaukums SLOKAS tika dots par godu Alvīnes Ābolas meitas uzvārdam – Sloka. Kūts ēkas puse ir no šķeltajiem akmeņiem, otra puse guļbūve. Siena šķūnis vētras laikā sagāzās 1988. gadā. Uzcelta stikla siltumnīca 1989. gadā.

Tagadējie māju īpašnieki, no kura gada, kāda radniecība ar mājas cēlāju

2021. gadā māju īpašnieki ir Lilita un Marita Ābolas. Lilita Ābola ir Kārļa

Ābola mazdēla Guntara Ābola sieva un Marita Ābola – Guntara un Lilitas meita.

Mājas cēlāju nodarbošanās (zemkopība, amatniecība, ierēdniecība u.c.)

Kārlis Ābols bija mežsargs, Jānis Ābols strādāja pienotavā Sarkaņos.

Mājas liktenis (pārbūvēta, re-novēta, pirkta u.c. vismaz pēdējos

100 gadus, bet, ja māja senāka, nepazaudējam neko)

Mājai lopu virtuve tika pārbūvēta par virtuvi, tāpēc priekšistabā izjaukta plīts, kuras vietā iemūrēta apaļā siltuma krāsns, apmēram 1970. gadā, izbūvēta otrā stāva istaba un koridors 1974. gadā, un vannas istaba 1977. gadā, siltināta 1988. gadā, ielikti jauni plastmasas logi 2010. gadā un no-

mainītas ārdurvis 2017. gadā.

Īpaši notikumi, kas saistās ar mājām, cilvēkiem, likteņiem (re-presētie, uz pilsētām atzdevušies, atgriezušies u.c.)

Kārlis Ābols bija latviešu strēlnieks, dienēja Maskavā un viens no tiem latviešiem, kas apsargāja Ļeņinu. Kādu laiku Kārlis ar sievu Alvīni dzīvoja Petrogradā, kur piedzima dēls Artūrs. Pēc tam atgriezās Latvijā un dzīvoja Kusā.

Sloku mājā kara laikā bija vācu štābs, jo netālajos Purgailos gāja pāri fronte. Kādā naktī krievu karavīri meta uz māju granātu, kas noārdīja mājai stūri un nogalināja 2 vācu karavīrus, kurus apraka pie mājas stūra.

Kad no bēgļu gaitām Ābolu ģimene atgriezās, gribēdami zināt, kas tur rakņāts, paraka 2 lāpstu dziļumā un uzdūrās tieši uz kabatas dokumentiem, izlasīja, ka tie ir divi vācieši no kuriem vienu sauca Henrijs (otram vārdu Alvīne Ābola aizmirsa). Virsū uzstādīja krūmiņu, kas tur aug vēl šodien.

Kas saglabājies no senākiem laikiem (nepārbūvēta būve, krāsns, dzimtas galds u.c.)

Podiņu krāsns, ozolkoka galds, skapis, aužamās stelles, ratiņš.

Ko es vēlos saglabāt nākošajām paaudzēm?

Pašlaik nekas netiek izmainīts, ēkas ir normālā stāvoklī.

Nākošajām paaudzēm jāatstāj šo māju vēsture un jāzina, kur kapos senči guļ.

Stāsts, kas raksturo šo māju cēlāju dzimtas likteņus, rakstura īpašības

Kārlis Ābols – mežsargs bija labs iedzērājs, viņa vienīgais dēls Artūrs bija ekonomists ar nepabeigtu augstāko izglītību, strādāja Kusas pagastā par grāmatvedi, kādu laiku rajona centrā par ekonomistu, pēc tam gan pienotavā, gan kolhozā par grāmatvedi. Bija ļoti labs tenors, dziedājis Rīgā Vignera Korī un Madonas korī kā otrs labākais tenors.

Sieva Velta Ābola bija beigusi Mālpils amatniecības tehnikumu, bija

audēja, bija daiļamata meistare (minēta enciklopēdijā).

Laulībā dzimuši trīs dēli: Jānis, Valdis, Guntars.

Cilvēks no šīs dzimtas (pat ja šobrīd nedzīvo Aronas pagastā) ir bijis sabiedrībā pazīstams cilvēks, vai ir izcēlies ar kādu īpašu talantu (pagasta darbinieks, gleznotājs, muzikants utt.)

Guntars un brālis Jānis Āboli abi bija celtnieki.

Beiguši Mālpils celtniecības tehnikumu, strādāja par celtniecības darbu vadītājiem. Jānis ar ģimeni dzīvoja Tūmē, Tukuma novadā, Guntars vec-tēva mājās SLOKĀS. Guntars strādāja Madonas PMK-19 un viņa vadībā Kusā tika uzceltas vairākas ēkas: Kopmītņu ēka, 30. dzīvokļu māja, komplekss Rasas (veikals, ēdnīca, pasts), bērnu dārza ēka, pirts, 4 viendzīvokļu mājas, sargu māja, eļļas nams, estrāde un 10 Līvānu mājas Ērgļos.

SLOKU saimniece **Lilita Ābola**
2021. gads

PAMATSKOLĀ

Par pirmā mācību semestra noslēgumu Kusas pamatskolā

Kusas pamatskolas lielajā vestibulā starp apsnigušām eglēm un baltām sniega pikām uzradušies 7 labsirdīgi Ziemassvētku vecīši, un tā ir droša pazīme, ka svētki tūlīt būs klāt.

Mums kopīgs prieks, ka tos sagaidām klātienē. Arī tad, ja piepildīsies sinoptiķu prognozes par atkusni gadu mijā, prieks nekļūs mazāks, jo ir izdevies atgriezties gandrīz pilnvērtīgā darba ritmā pēc grūtā iepriekšējā mācību gada.

Pārlūkojot pirmajā mācību semestrī iespēto, nāk prātā daudz veiksmes stāstu, no kuriem dažus šeit atgādināšu.

Vispirms – interesantās klašu ekskursijas un pārgājieni. Par to varam atcerēties, palasot isos stāstiņus skolas mājas lapā (kusasskola.mozello.lv). Tur gan neatradīsim ne rindas par pašu īstāko pārgājieni, ko paveica 9. klase: viņi to uzsāka pie Lubejas pils un, pieveicot aptuveni 18 km

maršrutu caur Medņu muzej-dzirnāvām un gar Lauteres pilskalnu, kājām atgriezās skolā.

Pastaigas svaigā gaisā no teikti ir viens no veselīgākajiem laika pavadīšanas veidiem. Tāpat kā orientēšanās sports.

Loreta Lazdiņa

Latviešu valoda man ir kā koks, jo to var tik daudz veidos mācīties. Latviešu valoda man ir kā putns, jo vārdiem arī ir dažādas formas kā putniem. Valoda man arī palīdz lidot domās. Latviešu valoda man ir kā puķe, kas ļoti labi smaržo un ir jauka. Latviešu valoda man ir kā ēdiens – ta ir tik svarīga, lai izdzīvotu. Latviešu valoda man ļoti patīk, jo es to labi zinu un skolā to daudz māca. Man tā šķiet viegla! Latviešu valoda man ir kā puse no manas sirds. Tā man ir vispazīstamākā un vismīļākā valoda, jo tajā runāju kopš piedzimšanas. Latviešu valoda man ir skaista kā sapnis. Tā ir dzimtā valoda, kas jāzina kā savi pieci pirksti. Latviešu valodas vārdi, ko zinu, lido kā pūkas no manas mutes.

Kusas pamatskolas sestklasnieki Eduards, Lauris, Nauris, Laimrota.
07.10.2021. Kusa, Aronas pagasts, Latvija

Latviešu valoda man ir mīļākā valoda, tā ar mana dzimtā un mana valsts valoda. Latviešu valoda man ir interesanta, jo tajā ir daudz jaunu, grūtu, garu, īsu, izsmiejošu vārdu. Latviešu valoda man ir dzimtā valoda, kuru es iemācījos no saviem vecākiem pašu pirmo. Tā ir valoda, kurā es runāju – mana mīļākā valoda. Latviešu valoda man ir runāšanās ar ģimeni un draugiem, grāmatu un latviešu tautasdziesmu lasīšana, domrakstu un paša sacerētu dzejoļu rakstīšana. Latviešu valoda man ir pazīstama, jo esmu to iemācījis. Latviešu valoda man ļoti patīk, jo tajā varu pateikt skaistus vārdus. Latviešu valoda man ir dzimtā valoda, jo mani vecāki ir no Latvijas un un viņi ir ļoti cilvēki. Latviešu valoda ir īpaša, jo tāda ir tikai viena vienīga pasaulē.

Kusas pamatskolas 5. klase – Anete, Sandis, Augusts, Marsels, Valters, Ervīns
29.09.2021. Kusa, Latvija

Latviešu valoda man ir kā cukurs uz mēles, man ir tik viegli tajā runāt! Latviešu valoda man ir stunda skolā, tāpēc ka mans pienākums ir cītīgi mācīties latviešu valodu, jo es esmu latvietis. Latviešu valoda man ir kā mamma, kas katru dienu atgādina, ka tā ir mana dzimtā valoda. Latviešu valodā es katru dienu saku – labrīt! Latviešu valoda ir valoda, kuru es mīlu, kuru nekad neaizmirsīšu, kura nekad nebeigsies. Latviešu valoda man ir kā mana ģimene, es esmu tās bērns. Es nekad ne nepievilšu. Latviešu valoda man ir kā lapa, kas krīt no koka un dejo vējā, tā ir valoda, kas virpuļo man visapkārt. Tā ir kā mans otrais vārds.

Kusas pamatskolas sestklasnieki Kārlis, Aleksandrs, Meldra, Ivo, Madara.
07.10.2021. Kusa, Arona parish, Latvija

Prieks, ka klātienē sacensībās Madonā startēja 20 mūsu skolēnu. Viņi piedzīvoja isti sportisku dienu un atgriezās lepnī par 5 izcīnītiem kausiem.

Skolotāju diena nāk prātā sakarā ar asprātīgi izspēlētu parodiju par vispasaules terorisma draudiem: skolotājus uz vienu stundu nolauņāja līdz zobiem bruņoti ļaudis, taču šausmu elementa vietā skolotājiem tika uzdāvātas krāšņas gladiolas un svētku kūka. Šajā dienā kā spilgtus pasākuma vadītājus vēlos izcelt Eviju Muraško, Dagni Plato un Evijas mammu. Paldies par jaukām atmiņām!

Valsts svētkiem gatavojamies ar moto „Tu esi Latvijas dārgums!” Latviešu valodas aģentūras konkursa finālam tika aizsūtīti Reiņa Buldera (4. kl.), Valtera Krūmiņa (5. kl.), Meldras Drevinskas un Naura Briēža (6. kl.), Loretas Lazdiņas un Roberta Krūmiņa (7. kl.), Evijas Muraško (8. kl.), Sabīnes Bērtnas (9. kl.) domraksti, kā arī Augusta Sidrevica un Anetes Zālītes (5. kl.) zīmējumi. Konkursa rezultātus uzzināsim Dzimtās valodas dienā – 2022. gada 21. februārī.

1. – 3. klases skolēni, kuri vienīgi valsts svētku nedēļā strādāja klātienē, paveica skolas tradicionālo lāpu gājieni apkārt Kusas centram, parādīja mūzikas skolotājam A. Cimbulim piemiņas vietu pie pelēkā akmens un visi kopā nodziedāja „Div’ dūjiņas”.

Ar izcili paveiktu projekta darbu var lepoties 6. klases skolēni, kuri iesaistījās 10 Latvijas skolu kopīgā idejā doties ārā no 4 sienām. Par šo projektu ir atsevišķs stāsts. Īpaši vēlos uzteikt Laura Neimaņa (6. kl.) augstās tehnoloģiskās prasmes projekta digitālo materiālu veidošanā.

Arī vairāki citu klašu skolēni pelnījuši atzinību par drosmi iesaistīties attālinātos starpskolu konkursos. Tā Ludvigs Sidrevics (8. kl.) piedalījās Vidzemes jauno ģeogrāfu skolas sacensībās, bet Raivis Šķesters, Markuss Drozds (4. kl.), Valters Krūmiņš un Augusts Sidrevics (5. kl.) – sacensībās „Baložu velodrošība 2021”. Markuss un Augusts pēc veiksmīgiem rezultātiem tika uzaicināti pārstāvēt Latviju 10 Eiropas valstu skolēnu konkursā, ko organizēja Eiropas automobiļu federācija (FIA). Tagad abi var lepoties ar FIA sertifikātiem par šo aktivitāti.

Pavisam nesen noslēdzās sko-

las 5. – 9. klases skolēnu rakstīšanas čempionāts latviešu valodā. Pirmajā konkursa kārtā tika pārbaudītas prasmes bez kļūdām norakstīt tekstu un izlabot kļūdainos vārdus. Līdz čempionāta 2. kārtai tika Augusts Sidrevics (5. kl.), Lauris Neimanis (6. kl.), Roberts Krūmiņš, Loreta Lazdiņa (7. kl.), Ludvigs Sidrevics (8. kl.), Mario Strods un Kristaps Ozoliņš (9. kl.). Diemžēl veselības sarežģījumu dēļ konkursu nevarēja turpināt 1. kārtas uzvarētāja Sabīne Bērtiņa (9. kl.). Direktora vadītājā finālā diktātu vienlīdz prasmīgi uzrakstīja Ludvigs Sidrevics un Loreta Lazdiņa. Tāpēc uzvarētāja noskaidrošanai bija nepieciešams superfināls līdz pirmajai kļūdai. Abi skolēni kļūdījās vārda „pjedestāls” rakstīšanā, taču sacensību šoreiz izšķīra vārds „domkrats”, kuru Loreta uzrakstīja pareizi, bet Ludvigs nē. Tādējādi Loreta varēja kāpt uz pjedestā-

la un saņemt mirdzošo kausu.

Mums visiem kopā jārūpējas par dzimtās valodas prasmi attīstīšanu, jo skolēnu vārdu krājumam, lasīšanas veiklībai, spējai izteikties ir tieša saikne ar domāšanas spējām un sekmēm pārējos mācību priekšmetos. Tāpēc visi 4. – 9. klases skolēni tika iesaistīti Latviešu valodas aģentūras akcijā par valodas nozīmi- turpināt un pabeigt teikumu „Latviešu valoda man ir...”.

Šogad ir unikāla situācija, kad skolām ir tiesības izvēlēties, izlikt skolēniem pirmā pusgada atzīmes vai nē. Esam nolēmuši atzīmes izlikt, lai skolēniem būtu saprotamāka viņu sekmju dinamika.

Skaidrs, ka mēs esam teicami apguvuši arī trīs dažādu testu pielietošanu un sejas masku ikdienas valkāšanu vīrusu infekcijas kontrolei. Mums nav bijis gadījumu, kad kādai klasei jādo- das piespiedu karantīnā inficētu kla-

sesbiedru vai skolotāju dēļ.

Strādājot pie skolas pašnovērtējuma ziņojuma, nācās nopietni pārdomāt, kādu vēlamies mūsdienu skolēnu? Izvēlējies šādu formulējumu: „Sevi un pasauli izzinošs un pārmaiņām atvērts”. Par šo ir svarīgi aizdomāties, jo tas ir filozofisks un mūsu vērtību jautājums.

Noslēdzot atskatu uz pirmo skolas pusgadu, vēlos pateikties visiem mūsu sadarbības partneriem – skolotājiem un darbiniekiem, skolēniem un vecākiem, pašvaldības cilvēkiem un skolas absolventiem, visiem visiem skolas draugiem un atbalstītājiem – par uzticēšanos, pacietību, rūpēm un ikdienas darbu. Gaišus Ziemassvētkus un veiksmīgu Jauno gadu!

Agris Sārs,

Kusas pamatskolas direktors

ETWINNING NACIONĀLAIS PROJEKTS „IZRAUTIES NO 4 SIENĀM”

Kusas pamatskola 2021./2022. mācību gadā aktīvi darbojas eTwinning nacionālajā projektā „Izrauties no 4 sienām”.

eTwinning ir Eiropas skolu sadarbības tīkls, daļa no Erasmus+, kura mērķis ir veicināt izglītības iestāžu sadarbību, izmantojot projektu kā metodi mācību procesā, nodrošinot kompetenču pieeju izglītībā, kā arī veicinot skolotāju tālākizglītību informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) jomā.

Madonas novada skolas – Kusas pamatskola (projekta vadītāja Ilona Sāre) un Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola (projekta vadītāja Anita Kidala) šajā mācību gadā aktīvi piedalās nacionālajā eTwinning projektā „Izrauties no 4

sienām”, kurā piedalās desmit Latvijas skolas: Vangažu vidusskola, Gulbenes novada vidusskola, Liepupes pamatskola, Brocēnu vidusskola, Kandavas reģionālā pamatskola, Trikātas pamatskola, Talsu 2.vidusskola, Pāles pamatskola.

Šis projekts skolēniem padara mācību stundas interesantākas, radošākas, kā arī mudina izmantot jēgpilni tehnoloģijas un strādāt komandā, sadarboties ar citu skolu partneriem. Arī skolotāji ir ieguvēji, darbojoties šajos projektos. Tie palīdz mainīt tradicionālo skolotāja vadīto mācību procesu uz skolēnu vadīto procesu, izmantojot elastīgu, novatorisku vidi un atbilstošus IKT rīkus. Projekta atslēgas vārdi – fiziskās aktivitātes dabā, pozitīvas emocijas (emocionālā inteliģence).

Kusas pamatskolas 6. klases skolēni un Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas 7. klases skolēni aktīvi piedalījās radošajos uzdevumos: partneru izaicinājuma uzdevumi fiziskajās aktivitātēs, veidoja skolas vizītkarti, komandas karogu, dažādas aktivitātes dabā, kā arī piedalījās jauktu skolu skolēnu komandās, izdaiļoja akmeņus, gatavoja ēdienu, plānoja piedzīvojumu trases uzdevumus, zīmēja dizainu piknika zābakiem, atspoguļojot savus darbus eTwinning live Twinspace platformā.

Projekta laikā bija arī savas grūtības, jo mācību process skolēniem mainījās

Covid-19 pandēmijas un ierobežojumu dēļ – skolēni strādāja gan skolā klātienē, gan attālināti no mājām. Lielākā daļa uzdevumu bija jāveic ārā, dabā, kā piemēram, sportiskās aktivitātes, pārgājieni, orientēšanās, ekskursijas, meža ekspedīcijas, akmeņu izdaiļošana, ēdienu gatavošana.

Kusas pamatskola (projekta vadītāja Ilona Sāre) projekta partnerus pārsteidza ar savu humora izjūtu, nepaliekot parādā Trikātas pamatskolas skolēniem, parādot, ka puīši klases meitenes var izvizināt ar ķeru, ka tas ir jautrāk, nekā laivās vizināt. Kusas skolēni citu skolu partneriem atklāja Madonas novada dabas ainavu skaistumu, Smeceris kalnu un Aronas kalnu. Kusas sestklasnieki interesantus spēka stājas piedzīvojumus izbaudīja Liezēres meža apkaimē 3 stundas Agra Vanaga vadībā. Atklāja mums Nesaules kalnu, kurā atrodas Strūves ģeodēziskā loka punkts. Strūves ģeodēziskais loks iekļauts UNESCO mantojuma sarakstā.

Katra skola bija pārsteigumu pilna, atklājot savas pilsētas skaistumu, interesantos objektos un bērnu atpūtas vietas. Lielākais projekta izaicinājums bija izveidot digitālo karti savā pilsētā, pagastā, izmantojot Google Maps rīku. Citu skolu skolēniem tā bija kā virtuālā Latvijas ceļošana pandēmijas un māsēdes laikā, kad nedrīkstēja nekur iet un

braukt. Lielāko Latvijas pilsētu skolēni Talsos, Gulbenē, Kandavā, Brocēnos pirmo reizi uzzināja kaut ko par Kusu, Ļaudonu Madonas novadā.

Projekta laikā gan skolēni, gan skolotāji pilnveidoja savu digitālo kompetenci, guva pozitīvas emocijas par paveikto, skolēni radīja savu karogu, digitālo karti, neaizmirstamas aktivitātes dabā, e-dienasgrāmatu ar populāriem sportistiem savā dzimtajā pusē (kusēnieši tikās ar orientieristu Mārtiņu Sirmo), pa pastu saņēma foto kolāžu un bērnu rokām veidotu medaļu, kā arī e-grāmatu.

Prieks sadarboties eTwinning projektos ar mazajām lauku skolām, kur var lepoties ar skolotāju darbu, neapstājas grūtību priekšā, ir uzticami partneri, lielisks komandas darbs, sadarbība ar citiem Latvijas skolotājiem un brīnišķīgi darba rezultāti. Sirsnīgs paldies par darbu visiem sadarbības skolotājiem skolās – komandā ir spēks.

Nelielu daļu no projekta aktivitātēm var vizuāli redzēt pievienotajos foto.

Informāciju sagatavoja
Solvīta Vencjuna,
eTwinning vēstniece Latvijā
<https://madona.lv/lat/aktualitates?fu=read&id=11115>

Mums bibliotēka ir GARĪGĀ MAIZE

Novembra beigās Madonas novadā notika oficiālas diskusijas par lauku bibliotēku turpmāko likteni. Pārrunas skāra arī Aronas pagastā esošās 3 grāmatu paradīzes, kas atrodas Zelgauskā un Lauterē. Nesāņemot pamatotus argumentus izvirzītajām pārmaiņām, situācija izgaismoja mūsu pagasta pārvaldes vadītāja Reīņa Silupa degsmi iestāties par visām 3 bibliotēkām saglabājamām esošajā pieejamībā (arī Kusā). Prieks, ka vadītājam nāca spēks iedziļināties jautājumā kompleksī, radot jaunu bibliotēku pārvaldes shēmu kā risinājuma variantu... Rezultātā šobrīd viss paliek pa vecam, bet plānots izveidot darba grupu, kas apmeklēs bibliotēkas un tad... tiks kaut kad pieņemti jauni lēmumi...

Šis notikums mums (lasītājiem, cilvēkiem, mīļdarbu klubā „Zelgauska” dalībniecēm) „pieskārs”... un mēs uzrunājam pagasta pārvaldes vadītāju, viņš mūs apciemoja Zelgauskas bibliotēkā, kur dalījāmies par savām sajūtām bibliotēkas sakarā un runājām par savām idejām, iecerēm, kā varētu izmantot pagasta pārvaldē esošo Zelgauskas telpu potenciālu vēl vairāk. Kā mūsu **80-gadīgā Zaiga saka: „Mēs neejam, lai paliek tukšums, mēs ejam, lai piepildītu”.**

Iepazīsimies tuvāk!

Jūtam, ka mums jāatbalso – esam vienkārši laucinieki, bet mums ir vērtības, radītprieks, lasītprieks, mīlestība, sadarbība un dzīvības enerģija. Mums ir lauku klusums, svaigums, pašu audzēta eko-pārtika, ziedi, bet lielākajai daļai iedzīvotāju ceļš līdz centram mērāms kilometros un sabiedriskais autobuss, kas kursē 3 – 5 reizes nedēļā darba dienās (atkarībā no sezonas). Mums ir apgūta pieticība, bet mums ir arī tas, ko esam ieguldījuši tautas attīstībā dažādos vēstures laikposmos un ciema iedzīvotājas Ināras Ābeliņas pieraksti par Grostonas (t.i., mūsu) vēsturi. Mums ir balss, sirds, rokas, bērni, vecāki, vecvecāki un pateicība. Mums ir va-

jadzība pēc rupjmaizes un arī pēc garīgās maizes. Mums ir tiecība radīt ilgtspējīgu un harmonisku pēctecību. Mums ir Grostonas tautastērps un vajadzība pēc siltas vietas, kur to mācīties uzaust vai pašudināt kopā. Mums ir likvidēta pasta nodaļa, veikals, šķiet, ka pat pamestu māju vairs nav un mums ir arī vairākās paaudzēs koptas dzimtu mītnes un jauni iedzīvotāji 5 lauku sētās. Mums ir centrālā ēka ar daļēji izmantotu tās potenciālu, bet mums ir bibliotēka ar 102 lasītājiem un mums ir prieks gan par kooperatīva dāvanu, gan par pieejamajām stellēm. Mums ir uzņēmīgi cilvēki, kuri piedāvā laukiem atbilstošus pakalpojumus, ražo piena un bišu produktus, audzē arbūzus. Ir saimnieki, kuri pašu rokām at-

jauno Zelgauskas muižu, un tādi, kuri aicina tūristus uz dažādiem pieredzējumiem. Mums ir Kristiāna Dāvida pamatskola ar savu saimniecību, kas māca audzēt un novākt ražu. Mums ir senči, kuri devuši savu mīlestību, spēku, un mums ir jaunākās paaudzes, kurām jāparūpējas par savu senču skaistām, mīlīgām vecumdienām mūsu pašu mājās – Madonas novada Zelgauskā. Mums ir katram savas atbildības zonas – citiem mazākas, bet citiem globālākas (pēc spējam un izvēles).

Un mums nāk spēks padalīties, kā mūsu cilvēki domā un jūtas – aicinājam atbildēt dažus aktīvākos bibliotēkas lasītājus uz 2 jautājumiem:

1. Ko Tev nozīmē bibliotēka Zelgauskā (ko bibliotēkas iespējas ienes Tavā dzīvē jeb ko bibliotēka Tev dod)?

2. Kā Tu jūties, ja bibliotēkas nebūtu?

Zaiga Gailīte

1. Ko man nozīmē bibliotēka?...

• Es esmu liela grāmatu lasītāja, tāpēc priecājos, ka varu dabūt jaunāko literatūru un žurnālus. Brīnišķīgi, ka iespējams pasūtīt intere-

sējošo lasāmvielu no citas bibliotēkas. Svarīgi, ka varam bibliotēkarei Dacei ieteikt, kādas grāmatas iepirkt, ko labprāt mēs lasītu, un ka viņa to ņem vērā.

• Bibliotēkas paspārnē esam darbojušās rokdarbu pulciņā, pašas pucējušās un rīkojušās savu darbu izstādes, dziedājušās ansambli „Madaras”. Un tas viss ir noticis tieši bibliotēkas telpās!!

2. Ja nebūtu... Es justos ārkārtīgi slikti, jo tā ir vienīgā vieta, kur mēs satiekamies katru nedēļu jau 24 gadus, mācāmies rokadarbus viena no otras, drukājam rokdarbu idejas, tehniskos rakstus, pilnveidojamies katra un kā tautas kopums.

Tieši pēdējos gados ir tendence, ka mūsu mīļdarbu klubam pakāpeniski pievienojas jauni interesenti no citām novada vietām, un ir vēl cilvēki, kuri vēlētos to darīt.

Gribas pateikt, ka nupat novadus savienoja/paplašināja, lai it kā optimizētu finanšu līdzekļus, solot lielākas iespējas!!!? Un MĒS ESAM GATAVI IZMANTOT IESPĒJU SAGLABĀT ZELGAUSKAS BIBLIOTĒKU KĀ KULTŪRAS UN SOCIĀLIZĒŠANĀS IESTĀDI, KAS, BŪSIM GODĪGI, NEPRASA NEMAZ TIK DAUDZ LĪDZEKĻU.

Svetlana Juščenko:

1. Mums nav ne veikala, ne pasta, tāpēc labi, ka varu uz bibliotēku atnākt, aprunāties ar cilvēkiem. Jauki, ja varu piedalīties kādā kopīgā pasākumā.

2. Ja nebūtu... tad jau te būtu „sūnu ciems”. Uz Madonu aizbraukt nozīmē 9.00 ar autobusu un tikai 14.00 autobuss nāk atpakaļ... un tad man kādas 3 stundas vienkārši kaut kur jāsēž (tagad jau nav, kur siltumā pasēdēt – pat lielveikalos noņemti soliņi).

Brigita Saulīte

1. Man bibliotēka ir vieta, kur izvēlos grāmatas lasīšanai, kur smeļos informāciju, satiekos ar cilvēkiem. Man ir svarīgi, ka varu aiziet ar kājām pēc grāmatām vai izmantot internetu – es bibliotēkā izdaru visu, kas vajadzīgs. **Bibliotēka ir visa sākums laukos.**

2. Ja nebūtu... justos skumji, drūmi, es būtu dusmīga – **arī laukos cilvēks ir cilvēks, kuram vajag bibliotēku!** Absurds, ka nepietiek

naudas lauku bibliotēkām. Ja parlaments pieliek algās sev tūkstošus un lauku bibliotēkām nevar atvēlēt simtus, lai tās uzturētu... un tās ir obligāti jālikvidē...

Iluta Petrovska

1. Apmeklēju bibliotēku katru nedēļu. Lasu grāmatas, žurnālus. Ja vajag izdrukāt dokumentus, labi, ka ir bibliotēka, kur to var izdarīt. Esmu iesaistījies mīļdarbu klubiņā. **Mums ir ļoti atsaucīga un izpalīdzīga bibliotēkare Dace.**

2. Ja nebūtu... esmu šokā, ja bibliotēkas nebūtu. **Laukos tā ir vienīgā vieta, kur cilvēkam iziet un satīties, papļāpāt par dzīvi.**

Aivars Siliņš

1. **Ļoti vajadzīga ir bibliotēka, sevišķi ziemā.** Uz šejieni nāku izdrukāt rēķinus, lasu grāmatas.

2. Ja nebūtu... tad man ir bankrots... un kur tad es rēķinus saņemšu? Internets arī tad vairs par brīvu nebūs pieejams...

Sigita Kokare-Grunte

1. Man bibliotēka ir:

• **Vieta, kur saņemt grāmatas sev un bērniem.** Izglītības sistēma nosaka, ka bērnu lasītprasmes attīstība ir vecāku atbildība, tāpēc skola iesaka 1. – 4. kl. skolniekam katru nedēļu izlasīt vienu grāmatu. Bērni par to raksta „mīļgrāmatiņas burtnīcās” un klasē uzrakstīto atstāta. Attiecīgi mums vienam bērnam gadā ir jānodrošina 32 grāmatas. Šobrīd bērnu literatūra maksā vidēji 10,- EUR/gb. Ja mums būtu jāpērk pašiem, tad gadā tas izmaksātu 320,- EUR (40,- EUR/mēn.). Zelgauskā ir 6 bērni vecumā no 7 līdz 10 gadiem, tāpēc varam aprēķināt, ka Aronas pagasta ieguldījums ģimeņu atbalstam sākumskolniekiem ir ~1920,- EUR (paldies par to!). Protams, grāmatas ir jālasa arī pirmskolas un vecāko klašu audzēkņiem.

• **Vieta, kur izdrukāt dažādus materiālus.**

• **Vieta, kur iedzert kafiju ārpus mājas.** Pilsētā var iziet uz kafējnicu, bet laukos bibliotēka pilnā vairākas funkcijas – grāmatu (kā iedvesmas avota) apmaiņas punkts, pieeja internetam, izdrukāšanas iespējas, socializēšanās vieta, sadarbības organizēšanas vieta kolektīvo ideju realizācijai... un to visu var darīt skaisti, kafijas tasi baudot... pro-

tams, pateicoties bibliotēkares Daces Cāzeres gādīgajām rokām un viesmīlībai, tas ir iespējams.

• **Vieta, kur satīties ar brīnišķīgiem, radošiem cilvēkiem mīļdarbu klubā „Zelgauska”.** Mana mamma nu jau ir „aizsaulē”, bet viņa gandrīz 20 gadu piedalījās rokdarbu apgūvē un ansambli „Madaras”. Viņa ar Grostonas tautastērpu mugurā ieskandināja pirmās mūsu klubiņam atvēlētās stelles.

Tagad arī es te darbojos un to, cik kopā sanākšanas ir svētīgas, es sapratu tikai pēc ~2 gadu regulārām tikšanās reizēm. Man atnāca apskaidrība, ka nekad agrāk neko Tādu nebiju piedzīvojusi – t.i. – vienkāršība, pieņemšana, izsmiešanās, reizēm padziedāšana, pieredzes apmaiņa, kopradīšana, atļaujot katrai no mums būt tieši tādai, kādas esam.

2. Ja nebūtu... Man nāk šāda bilde: iztēlojieties, ka ir ziema un mums jānoiet 4 km no manām mājām līdz Zelgauskai... mēs kopā ejam... sals kož sejā..., bet mēs nonākam līdz mērķim cerībā, ka tur varēsim bibliotēkas telpās sasildīties, atpūsties, iedzert tēju un pārlapot kādu žurnālu..., bet, diemžēl durvis ir ciet un uz tām ir uzraksts: „Šī vieta pieder pagastam, tā ir kolektīvā telpa, kam būtu jākalpo iedzīvotājiem, bet... tā nav priekš jums.”

Un pēc šīs bildes man nāk jautājumu virkne: Vai tas būtu godīgi? Vai tas būtu tālredzīgi? Tā būtu dāvana vai laupījums 102 bibliotēkas lasītājiem un tiem, kuri ieguldījušies Latvijas valsts attīstībā katrs pēc savām spējām? Vai tas vairotu cilvēku spēju radīt labklājību savās mājās un valstī vai tieši otrādi – degradētu jau tā pieticības pieradināto lauku sabiedrību? Vai tas palielinātu tautas garīgo spēku vai padarītu vājāku? Vai tas būtu katra un visu Augstākajam labumam?

Mums patīk būt līdzsvarā – gan ar latviešu rupjmaizi galdā, gan ar garīgo maizi – grāmatu uz naktsskapša.

Vai kādam novadā vēl tas ir svarīgi? Varbūt mūsu ir daudz vairāk, nekā mūsdienu steigā šķiet?

Reizēm liekas, ka mūsu valstī likvidēt ir vieglāk nekā iedziļināties: Kas vēl ir iespējams? Ko vēl varētu darīt, lai bibliotēkas un

plauktu un zeltu?

Likvidācija rada vēl vairāk depresijas, neticības sev un valstij. Varbūt jāapmāca cilvēki jaunām prasmēm, tā iedvesmojot radīt kaut ko, kas vairo tu ienākumus un nodokļus?... Varbūt jārada jauna sistēma, kurā iedzīvotāji var iekļauties kā līdzradītāji, piemē-

ram, izveidojot vietu/telpu, kur pulcēties uz cilvēka vai ģimeņu vajadzībām atbilstošiem notikumiem, tā vairojot finanšu apgrozījumu... Domājot par visu šo, runājoties ar pagasta pārvaldes vadītāju, pārņēma interesantas sajūtas – kāds domā par likvidāciju, bet mēs domājam par to, kā piepildīt

Zelgauskas koptelpas vēl vairāk, kā pulcināt cilvēkus vēl vairāk...

Lai Dieva svētība visiem, kuri piedalās diskusijās par novada bibliotēkām, mūsu pagasta pārvaldes vadītājam Reinim Silupam un lai notiek Dievišķais scenārijs!

Zelgauskieši Aronas pagastā

Par mūsu bibliotēku...

Mūsu – Aronas pagasta Viesienas bibliotēka atrodas gaišās un sil tās telpās, tā ir mājīgi iekārtota. Tās vadītāja Ina prot lieliski komunicēt ar apmeklētājiem, ir atsaucīga, izpalīdzīga, darbojas ar lielu degsmi.

Tā kā laukos pārsvarā palikuši seniori, tie apmeklējot bibliotēku vienmēr var droši lūgt palīdzību, kā darboties ar internetbanku, kā veikt maksājumus, pieteikt ārsta vizītes un šobrīd ļoti aktuāli – saņemt vakcinācijas sertifikātu.

Ina organizē dažādus pasākumus: izstādes, ikgadējās dzejas die-

nas, vietēju amatnieku tirdziņus un aktīvi piedalās sporta pasākumos.

Iespēju robežās grāmatu plaukti tiek papildināti ar jaunāko literatūru, notiek grāmatu apmaiņa starp bibliotēkām, jo citīgākie lasītāji izlasījuši visas grāmatas.

Senioriem, kam ierobežota iespēja nokļūt līdz bibliotēkām Ina izpalīdz ar savu transportu.

Pandēmijas laiks pierādīja, ka bibliotēka mums ir ļoti nepieciešama. Lauterē bibliotēka ir vienīgā vieta, kas palikusi, lai cilvēki varētu sapulcēties, satikties, pārrunātu ik-

dienas aktualitātes, sajūsties vajadzīgam.

Nesen lasot mūsu laikrakstu „Stars” uzzinu, ka atkal aizveras kādas bibliotēkas durvis. Loģiski, ka bibliotēkas uzturēšana prasa līdzekļus, bet tā taču vērtīgā cena, ko mēs maksājam par sabiedrības izglītību.

Bez gaismas pils ir tumšas ielas...

„Nekavēsimies pagātnē, nesapņosim par nākotni. Koncentrēsimies uz pašreizējo brīdi.”

Jolanta Koscinkeviča

Ar jēdzienu „bibliotēka” pirmo reizi sastapos bērnībā, kad iemācījies lasīt. Vestienā tā atrādās pāri ceļam, tur varēja aizskriet pāris reizes dienā, lai apmainītu jau izlasīto grāmatiņu pret jaunu. Kādā manai paaudzei zināmā filmā bija vārdi, ka būs laiks, kad nebūs ne teātra, ne kino, tikai viena vienīga televīzija. Par laimi tā nav noticis! Dzīvojam laikmetā, kad liekas, ka būs tikai datori, datori, telefoni un e-grāmatas, un tomēr – esmu stingri pārliecināta, ka vienkāršo, rokās turamo grāmatu neaizvieto nekādi tehnikas sasniegumi. Pat mani mūsdienīgie skolēni starp ieskenētām grāmatu lapām izvēlas tomēr vienkāršo, kaut kopēto, bet papīra materiālu, varbūt noguruši no ekrānu gaismas... Ir taču mūžīgās vērtības, kas gadusimtus un dažādus laikus pārdzīvojušas.

Kad laukos nolikvidēts un optimizēts viss, ko var nolikvidēt – pasts, veikali, daudzviet skolas, kā pēdējie bastioni palikušās BIBLIOTĒKAS, arī Lauterē. Man tā ir vieta, kur aiziet un „ieraudzīt cilvēkus”. Zinu, ka abas ar mammu ļoti gaidām tās dienas nedēļā, kad bibliotēkā strādā Ina, tie ir kā mazi svētki, kad vari „aiziet uz centru”, ieraudzīt cilvēkus, jo esam sabiedris-

kas būtnes un visu laiku sēdēt „savā kaktiņā un stūrītī zemes” neesam ra dušas. Šajās dienās tur satiekas mūsu puses cilvēki, gaida autoveikalu un ar prieku secinā, ka Lautere „elpo”.

Bibliotēka, protams, pilda savas pamatfunkcijas – varam paņemt kādu grāmatu, kur varbūt nebūtu lietderīgi pirkt, lai pēc tam noliktu grāmatplauktā. Īpaši biežs viesis esmu bibliotēkā, ja jāgatavo runas kapusvētkiem vai sveiciņu vakariem. Tāpat „glābējzvans” ir printeris, ja jāiet uz bērēm un savā printerī beigusies tinte.

Bibliotēkas telpas izmantojam arī, lai dziedātu ar „Mežābelēm”, ja sanāk, ka kultūras namā vienlaicīgi mēģina vairāki pašdarbības kolektīvi. Kopā ar Inu veidoju pasākumus, tikšanās, kas priecēja vietējos ļaudis.

Katras iestādes seja ir tās vadītāja domāju, ka piekritisiet, ka tik atsaucīgu, darboties gribošu, saprotošu, empātisku cilvēku, kāda ir Ina, nav daudz. Vienmēr ar prieku vēroju, kā viņa saprotas gan ar pieaugušiem, gan bērniem. Īpaši skolēnu brīvlaikos bibliotēkā arvien ir vai visi Lauteres bērni, kuri gan pasēž pie datoriem, gan parunājas, gan popkornus uzcep. Ina ir draudzene visiem!

te jūtas gaidīts un novērtēts.

Ja bibliotēkas nebūtu? Būtu vientuļi, klusi un skumji, daudzus pārņemtu nolemtības un bezcerības sajūta. Būtu divaini skatīties lielajos tumšajos logos un kavēties atmiņās par laiku, kad te virmoja dzīvība, kad cilvēks un viņa vajadzības bija augstāka vērtība par naudu, par izdevīgumu, par ambīcijām. Pārņem divaina sajūta – tiek likvidēts, likvidēts, aizslēgts... Ērti, kā vēsturē jau bijis – nav cilvēka, nav problēmu, mums – nav iestādes – nav problēmu. Arī kultūras un izglītības iestādes?! Cik paaudzes tās varēja „noturēt”? Un mēs? Kad tad sāksim „plaukt”? Es būtu piesardzīga, jo pēc pāris gadu desmitiem pie valdīšanas nāks tā paaudze, kurai atņemam, aizslēdzam, tad mēs būsim tajā vecumā, kad būsim neērti, ekonomiski neizdevīgi, varbūt apgrūtināši. Un tad?

Ir Ziemassvētku laiks, uz bibliotēkas balkona atkal iedeģies Inas gāda un greznota eglīte. Mēs no sirds vēlamies, lai tā tur iedegtos ik gadu kā apliecinājums cilvēka gara gaismas uzvarai pār tumsu! Lai visiem Aronas pagasta iedzīvotājiem veselība, izdošanās, cerību piepildījums!

Laila Jēkabsons

Labi, ka laukos ir bibliotēka, te ir iespēja izmantot datoru, lai apskatītos un uzzinātu aktuālos jaunumus. Prieks, ka var palasīt kādu labu grāmatu un izdrukāt nepieciešamos dokumentus.

Kārlis

Šī bibliotēka laukos ir vajadzīga, lai izkopētu materiālus skolas vajadzībām vai izņemtu nepieciešamo grāmatu. Var iepazīties ar jauniem cilvēkiem.

Patrīcija

Viesienas bibliotēka.

1. Mūžīgais siltais Lauteres kultūras nams gādā par pagasta iedzīvotāju atpūtu, bet bibliotēka izglīto jauno paaugi – skolēnus, kuri šeit meklē nepieciešamo literatūru, izmanto datoru, bibliotēkas vadītāja Ina Cimere lieliski saprotas ar bērniem.

2. Bibliotēkas vadītāja, sadarbojoties ar kultūras nama direktori Rudīti

Prikuli, organizē dažādus interesantus pasākumus foajē – tikšanās ar interesantiem cilvēkiem (nesen ar dzejnieku Aivaru Aiviekstu), rudenos sanāksšanas, Aronas pagasta saimniecēm, lai dalītos receptēs ar sagatavotajiem slātiem, gan ceptajām pankūkām un plātismaizēm.

3. Lauteres un tuvākās apkārtnes vecākās paaudzes iedzīvotāji uz bibliotēku dodas pēc grāmatām un žurnāliem, tiem, kuriem veselība neļauj pašiem atnākt – Ina piegādā lasāmvielu mājās.

4. Bibliotēkas vadītāja iedzīvotājiem palīdz izdarīt dažādas darbības datorā (aizsūtīt atskaites, veikt pārskaitījums, izprintēt vakcinācijas sertifikātus).

5. Esmu amatierteātra „Aronieši” režisore, un man bibliotēkas vadītājas atbalsts ļoti vajadzīgs – sadarbibai ar citiem amatierteātriem, nepiecieša-

mās literatūras izmantošanai, izrādēs Ina fotogrāfe.

6. Laukos bibliotēkas apmeklējums nav formāls, bet tā ir sirsnīga saruna ar vadītāju, iespēja satikt citus lasītājus. Ja to visu mums atņems Lautere kļūs vēl tukšāka, vientuļāka

7. Kultūras nama tehniskie darbinieki gādā par siltumu, mājīgumu un tīrību plašajās telpās, uztur kārtībā kultūras nama apkārtni, šajos darbos dalību ņem arī Rudīte un Ina. Paldies kurinātājam Ēvaldam, apkopējai Emīlijai, sabiedrisko darbu veicējai Jolantai, pagasta īpašumu uzturētājiem Tālim, Gunāram, Aigaram.

8. Bibliotēkām Lauterē un Zelgauskā jābūt – ja slēgs, ar to nelielo naudas līdzekļu ieguvumu, nebūs līdzēts ne Madonas novadam, ne Aronas pagastam.

Amatierteātra „Aronieši” režisore

Laima Vanaga

SPORTS

Sportiskās aktivitātes Aronas pagastā

2021. gada oktobra mēnesis Aronas pagastā pagāja aktīvi. Valstī tika noteikti dažādi pulcēšanās ierobežojumi – sacensību aizliegšanas klātienē un sporta nodarbību apturēšana sporta zālē...

Tāpēc tika nolemts iedzīvotājiem piedāvāt iespēju sportot svaigā gaisā. Pirmā šāda veida aktivitāte notika aprīļa mēnesī. Savukārt rudens aktivitātē „Aktīvais oktobris” pamainot dažādus noteikumus un nosacījumus varēja piedalīties jebkurš, sportot gribētājs, izvēloties aktivitātes, kurās vēlas piedalīties vai arī izvēlēties tikai vienu un krāt pēc iespējas vairāk km no jebkuras vietas un jebkurā laikā. Katru dienu bija manāma rosība un sacensības gars, laika gaitā pievienojās arvien jauni pasākuma dalībnieki gan no Aronas pagasta, gan no citiem pagastiem.

Ļoti liela atsaucība bija sieviešu grupā uz iešanu – nūjošanu, kur piedalījās pavisam 36 dalībnieces. Jau no pirmajām dienām ļoti aktīvi un daudz km sāka krāt Aija Ozola no Madonas. Arī no Aronas pagasta visaktīvāk šajā grupā no pirmajām dienām sāka krāt km Inta Grudule. Visvairāk km sieviešu grupā mēneša ietvaros sakrāja Aija

Ozola no Madonas 782,06 km, 2. vietā Inese Ikauniece no Madonas 455,99 km un 3. vietā Inta Grudule no Kusas 425,96 km. Mēneša ietvaros vismaz 200 km sakrāja 13 dalībnieces.

Vīriešu grupā šajā disciplīnā ļoti sīva konkurence par pirmajām 2 vietām ilga līdz pat pasākuma pēdējai dienai. Vīriešiem kopumā soļoja 11 dalībnieki, no kuriem 3. vietu izcīnīja Artis Prikulis no Aronas pagasta 145,06 km, 2. vietā Kārlis Krīgālis no Madonas 306,89 km un 1. vieta Uldis Lapsa no Kusas 325,56 km.

Skriešanas grupā aktīvākas izrādījās sievietes, kur piedalījās un km krāja 16 dalībnieces. Sieviešu grupā intriga bija visu mēnesi, jo rezultāti bija līdzīgi. Trešo vietu ieguva Sanita Petkūne no Pļaviņu novada 134,59 km, 2. vietā Linda Meire no Aronas pagasta 143,92 km, 1. vietā Evita Zāle no Madonas 185,41 km. Vīriešu grupā skrējēju bija krietni mazāk, kopā piedalījās 7 dalībnieki. Vīriešu konkurencē visaktīvākā cīņa izvērtās par 2. – 4. vietu. 1. vietu izcīnīja Gvido Čerbakovs no Madonas 188,24 km, 2. vietā Jānis Baunis no Aronas pagasta 111,93 km un 3. vietā Kārlis Krīgālis no Madonas 107,27 km.

Rītenbraukšanas disciplīnā sieviešu konkurencē piedalījās 10 velobraucējas, kur aktīva cīņa notika par 2.-3. vietu un par 4. – 6. vietu. Visvairāk km mēneša laikā nobrauca Inga Krastiņa no Aronas pagasta 602,92 km, 2. vieta Iluta Kurzemiece no Ērgļu pagasta 464,11 km, 3. vieta Inta Grudule no Kusas 296,47 km.

Vīriešu konkurencē piedalījās 7 dalībnieki, kur intriga notika pēdējās 2 nedēļās, kad pievienojās velobraucēju pulkam Juris Sniķis, kuram ikdienu aiziet uz velo. Trešā vieta godam izcīnīta Jurim Sniķim no Madonas 262,88 km, 2. vieta Artis Prikulis no Aronas pagasta 548,08 km un 1. vieta Uldis Lapsa no Kusas 757,74 km. Kopumā pasākumā piedalījās 39 sievietes, 1. vieta Aija Ozola, 2. vieta Inta Grudule un 3. vieta Inese Ikauniece.

Vīriešiem grupā piedalījās 12 dalībnieki un uzvaru izcīnīja Uldis Lapsa, 2. vieta Kārlis Krīgālis un 3. vietā Artis Prikulis.

Pasākuma laikā, tas ir no 1. – 31. oktobrim, pavisam kopā tika noietu 6557,94 km, noskrietu 1607,28 km un nobraukti ar velo 3242,44 km. Pavisam kopā pieveikti 11 407,66 km –

Aija Ozola

Artis Prikulis

Inese ikaunieca

tās ir vismaz 6 reizes esam kopā apgājuši Latvijas valsts kontūru. Lieliska dāvana Latvijas 103. gadu jubilejā.

Vienā reizē visgarākais noietais km daudzums (bez apstāšanās, bez pauzēm) – sievietēm Sigita Stukēna spēja pieveikt 40,23 km, vīriešu konkurencē Artis Prikulis 38,69 km.

Vienā reizē visgarākais skrējieni sievietēm konkurencē Evitai Zālei 22,81 km, vīriešiem Gvido Čerbakovam 23,61 km.

Vienā reizē visgarāko velo braucienu veica sievietēm konkurencē Ilze Zvejsalniece 102,20 km, vīriešu konkurencē Artis Prikulis 180,40 km.

„Aktīvai oktobris” aktivitāšu izklāstu variet aplūkot ReTV ziņu sīžetā: <https://www.youtube.com/watch?v=-7EAs79R-8>

Decembra mēnesī ir ļauta sporta zāles darbība, to arī aktīvi izmantojam – aktivitātes sporta zālē notiek no pirmdienas līdz ceturtdienas vakaram.

Novēlu visiem skaistus, sniegbaltus un sirdsmīļus Ziemassvētkus un aktīvu, veselīgu un radošu jauno 2022. gadu!

Vents Ikaunieks,
Aronas pagasta sporta pasākumu organizators

Uldis Lapsa

Inta Grudule

Gada nogale bērnudārzā

Novembris Aronas pagasta pirmsskolas izglītības iestāde „Sprīdītis” „Lienītes grupiņā” ir īpašs mēnesis – patriotiskais mēnesis, kad svinam mūsu mīļās Latvijas dzimšanas dienu un domājam, ko labu mēs varam dot gan Latvijai, gan tās iedzīvotājiem.

Jau oktobra sākumā grupiņas skolotāja Inese sociālajos tīklos ieraudzīja aicinājumu piedalīties labdarības akcijā, kur nepieciešams sarūpēt Ziemassvētku dāvanīņas Mārcienas veco ļaužu pansionāta iemītniekiem. Ilgi nebija jādomā un, koordinējot lietas ar organizatoru Santu Džeriņu, nonācām pie lēmuma, ka jāiesaistās. Tāpat, šis arī ir labs temats, ko pārrunāt kopā ar bērniem – kas ir labdarība, kas ir pansionāts, kāpēc šie iemītnieki tur atrodas, kā viņus iepriecināt?

Uzrunājot grupas vecākus, sagaidījām ļoti lielu atsaucību un gatavību iesaistīties. Liels paldies grupas „Lienīte” vecākiem par idejas atbalstīšanu un iesaistīšanos.

Milzīgs, mīļš paldies arī Lielvaložu ģimenei, kuri piedāvāja kopā ar bērniem liet vaska sveces, kuras arī likām klāt dāvanīņām. Bērni ar prieku un interesi iesaistījās sveču liešanā un ar nepacietību gaidīja gala rezultātu, kas katram bija savādāks un īpašs.

Tālāk, jau kopā ar grupu audzinātājiem un auklīti, bērni gatavoja un izgreznoja iepakojumu, kurā šīs dāvanīņas saņojām.

29. novembrī labdarības akcijas organizatore Santa Džeriņa apciemoja mūsu dārziņu un šīs dāvanīņas devās tālāk, lai vēlāk tās tiktu nogādātas Mārcienas veco ļaužu pansionāta iemītniekiem rokās, kā sirsniņš pārsteigums Ziemassvētkos.

Šis ir „Lienītes” grupiņas bērnu, vecāku, audziņu un auklītes labais darbs mūsu Latvijas iedzīvotājiem – Mārcienas veco ļaužu pansionāta iemītniekiem.

Aicinu arī ikvienu iesaistīties labdarībā un, iespējams, iepriecināt kādu, kam šajā laikā ir vientuļi, jo labais pie mums atgriežas divkārt.

Audzīte Inese Purena un bērni ar izgreznotiem dāvanu maisiņiem.

Lienītes grupiņas bērni ar Ilzi Lielvalodi – izlējuši krāšņas sveces.

Vēlreiz paldies visiem vecākiem un lai svētīgs šis svētku laiks.

Inese Purena,
skolotāja

Skaistākie sapņi lai iekrīt plaukstās – nelūdzot, neprasot, negaidot, skaistākās zvaigznes lai atspīd šai naktī – mirdzot, rotājot, līksmojot, visskaistākie vārdi lai atplaukst sirdī – pavadot, sagaidot, novēlot, skaistākās cerības lai dzimst no jauna – mīlot, ticot un pielūdzot...

/Inese Tora/

Ziemassvētki – allaž bijuši un būs Cerības un Gaismas svētki. Lai aizdegtu sveci un iekurtu guni, lai sirdī kļūtu gaiši un silti, lai rastu spēku smaguma un paguruma pārvarēšanai.

Lai uz brīdi izdodas aizmirst visas nebūšanas, lai norimst steiga, lai izdodas mīļi, sirsnīgi un priecīgi Ziemassvētki! Jaunā gada ceļos atstāt savas pēdas – labu vārdu, krietnu darbu un gaišumu to cilvēku sirdīs, kuriem blakus esat!

Rudīte Prikule,
Lauteres KN vadītāja

Saliesim glāzēs smaigus,
Lai gaišāks aust dienas vaigs!
Mazliet no vasaras glāsta,
Vēl mazāk – no ziemas sirds,
Pa kripatai pabērsim vārdus,
Ar kuriem pret naidu var burt,
Pa drupačai kaisīsim mīlu,
Ar kuru var uguni kurt,
Pa dzirkstij no ogles dosim,
Pa lāsei no dvēseles,
Tostu labākai dienai sauksim:
Smaids un saule lai sirdī mīt

/Nadīna Liepiņa/

***Priekpilnus svētkus!
Lai visiem pagasta
ļaudīm izdevies
Jaunais 2022. gads!***

PII „Sprīdītis” vadītāja Silvija Čurkste

Lai apsnieg pasaule ar mīlestības sniegu,
Ar baltām domām piepildās lai tā.
Lai ražas vietā varam novākt prieku,
Kas kokos, debesīs un mūsu sirdīs aug.
/E. Briede/

***Lai, piedzīvojot
Ziemassvētkus un Jauno
gadu,
mākam satikt ar savu
ikdienu – veselībā, mierā,
mīlestībā un labklājībā!***

sociālā darbiniece **Lolita Tipaine**

MŪŽĪBAS BALSS

Tumšo dienu baltais klusums
Laukiem siltu sagšu klāj,
Sveču liesmās atspīd mēness,
Zvaigznes zemei mieru vēl.

***Reģistrētie
mirušie:***

Elīta Badūne
09.05.1967. – 13.11.2021.

Guna Misiņa
28.05.1937. – 21.11.2021.

Evalds Reiters
23.07.1937. – 03.12.2021.

**ARONAS
PAGASTA VĒSTIS**

www.aronaspagasts.lv

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS
Izdevēja adrese: Aronas pagasta pārvalde, Kusa,
Melioratoru iela 3, Madonas novads, LV-4847
Avīzes redaktore – Laura Zariņa,
e-pasts: aronasvestis@inbox.lv
palīgi: Lolita Tipaine, Rudīte Prikule, Ina
Cimere.

Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild
raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801